

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Vita Et Virtutibus R. P. Bernardi Colnagi E Societate Jesv Libri Dvo

Paullin, Johannes

[Monachii], 1662

Præfatio Ad PP. Fratresque Societatis Jesv.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44152

PRÆFATIO
Ad PP. Fratresque So-
cietatis JESV.

Ecce vobis Patres Fratres-
que Reverendi & charissi-
mi, P. Bernardum Col-
nagum Catanensem, il-
lustre Societatis decus, di-
vino munere nobis concessum; jam diu
famâ celebratum, nunc tandem rudi à
me calamo descriptum, & multorum de-
siderio typis evulgatum. Mora quidem,
dum scribendo, concinnando, poliendo
tempus plusculum extrahitur, longa fuit
sed ignoscite: reum habetis confitentem:
quem tamen necessitas in culpam traxit,
non abduxit voluntas. Res magnæ non
unâ nascuntur nocte: maximè cum pen-
dent à parvis. Non decuit deproperata
scriptio tam nobile argumentum: neq;
paruitas mea celerius dare virum potuit
per omnia magnum; quem Catana vo-
cabat Angelum, Doctorem Neapolis:
quem Sicilia Patrem habuit; Italia Pro-
phe-

phetam, Apostolumque experta est; quæ
desideria & spontanei cruciatus propè
Martyrem fecere: Religio Confessorem;
quem denique Virginem uti terra acce-
pit nascentem; ita morientem tumulo
cæloque Virginem remisit.

Sub tam grandis argumenti pondere
sudare potui, non festinare. Placebat e-
quidem initio & mihi festinare scriptio-
nem, ut desiderijs vestris properè obse-
quiosus occurrerem. Obfuit tamen,
quod profore sperabam; ipsa celeritate
remoram obijciente. Dum enim ex Itali-
ca scripture Bernardum celeriter ador-
no, & propè jam ultimam manum ad-
moveo: jubeor manum à tabula remo-
vere, & veteri quidem inducta novam or-
diri formam, novâ scilicet ex Romanis
tabularijs scribendi materiâ submissâ.

Itaque Bernardus non modò ad limâ
redire debuit, ut integer prodiret; sed et-
iam totus denuo formandus, ne in mun-
di theatro compareret, non appositè for-
matus.

Non est tamen cur me geminati la-

) (4 bo-

boris pigeat, ex quo geminum scribenti
commodum profluxit, robustior argu-
mento veritas, & majus scriptioni pon-
dus. Duos enim secutus Duces minus erra-
re potui. Scripserat ante me P. Laurentius
Finichiarus Panormi; P. Joannes Nada-
si Romæ: ille Hetrusco idiomate; hic La-
tino: uterque bene; quia & doctè & opti-
ma fide consignavit litteris, quæ publicæ
suggerebant tabulæ juratis testibus in sa-
cro foro confirmatæ: aut certè quibus
scribentium candor addebat fidem; au-
toritas robur conciliabat.

Et Finichiarus quidem octo abhinc
annis in Sicilia suam typis evulgavit scri-
ptionem, magistratu Ecclesiastico non
abnuente; suam verò Nadasius, quam
hucusque consultò prefferat, rarâ pror-
sus modestiâ & humanitate mihi Româ
transmisit pro arbitrio utendam.

His ergo Ductōribus inhæsi velut pe-
dissequus, ut eorum vestigia legens, ne la-
tum unguem à vero tramite aberrarem:
atque adeò rem illis omnem posteritas
debeat; mihi præter scriptionis ordinem

mq-

modúmque nihil. Quia verò neuter il-
lorum scripsit omnia, quæ potuit; neque
ego omnia exscribere volui, quæ reperi-
ne prolixitas Lectori páreret defatigatio-
nem; similibus denarratio stomachum
moveret: Eâ tamen religione fidéque
tractavi singula, ut nihil præteriverit ca-
lamus, quod dignum memoriâ animus
judicaverit.

Ceterùm permulta quidem sunt, quæ
Bernardus præclarè gessit, Religiosis i-
mitanda viris; non tamen pauciora pa-
trauit, quæ admirari magis liceat, quàm
sequi. Deo nimirum id agente, ut excelsa
virtus sibi quidem ipsa sit pretium: au-
ctarium virtutis, admiratio. Non potui
ergo non scribere multa in vulgus admi-
randa; ratus eum qui patrandi copiam
dedit, scribendi facultatem non abstulif-
se: resque à Sanctis olim gestas, fuisse
litterarum monumentis traditas, ante-
quam in sanctis numerarentur: quos
scriptio tales non facit, sed Supremi Ec-
clesiæ Capitis decretum. Quæcunque
ergo peregrina & mira Bernardi facta
recen-

recenseo, non antè pro miraculis haberi volo, quàm Christi in terris Vicario fuerint probata. Intereà juvabit admiranda legere, ut libeat facere imitanda.

PRO-